

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 25 Noemvrie st. v.

Cine ar mai fi crezut, că presa compatrioților maghiari nu va încapă nici de un articol, care în tesa lui ne privește numai pe noi?

Constatăm de nou, că sunt foarte susceptibili cei dela presa compatrioților maghiari. Susceptibilitatea îi face nervoși, ear' nervositatea îi face să scape din vedere și adevărul cel mai real și să-l înlocuească cu închipuirii plăsmuite de o fantasia inferbentată.

Cetitorii noștri își vor aduce aminte, că noi apelasem la luminile advocăției române în favorul poporului român, mai ales în cestiuni agrare. Nervositatea celor dela presa compatriotă maghiară a produs însă o închipuire, care zugrăvită în foile maghiare prezintă publicului maghiar cu totul altceva, numai nu ceea-ce a fost în articolul nostru.

Ca și fricosul superstițios, presa maghiară se ferește a spune publicului seu chiar și adevărata ei închipuire. După cele-ce se pot ceti printre liniile foilor maghiare, aceste sunt cuprinse de temerea, că cu strungile ce le va succeda a sparge în bisericile române, încă tot n'au frânt puterea poporului român. Cu alte cuvinte: speranța, că cu bisericile ar căde întărirea ultimă a poporului român, apare acum ca o iluziune perdată. Foile din cestiune ved răsarind, ca din senin, în calea părută victorioasă altă întăritură neașteptată.

Temerea, cetită între liniile din presa maghiară, trebuie să fie egală cu groaza, pentru-că prea mult se învârtesc în giurul temei cuprinse în menționatul articol al nostru. Și tocmai temerea, potențată la groază, se pare că face pe publicistii maghiari să se creadă îndreptățiți de a nu-i dice închipuirii lor pe nume, așa precum 'i-s'ar cuveni. De aceea se și adoperează a pune în locul ei, ca să-și facă sieși și publicului lor inimă bună, banalități, pre-

cum sunt: că noi ne contrațicem, că am perdat terenul și altele de felul acesta.

Mistificările au devenit pentru presa maghiară un fel de condițiune de existență. Ea a adus treaba până la atâta, încât dacă ar vorbi adevărul, înaintea publicului datat cu excentritățile ei, și-ar perde tot creditul. Ar fi taxată de publicul maghiar tocmai precum taxează presa maghiară pe Mocsáry.

Singură împregiurarea aceasta ne-ar îndreptăți a ne mărgini prelungă constatarea defectului acestuia al presei maghiare și a ne ține dispensați de a reflecta la cele ce s'au scris într'insa de noi în articolul din cestiune.

Noi însă am ținut, că este o datorință a încunoștința pe publicul român despre cele ce se petrec în presa maghiară privitor la dînsul din precedentul unui articol, apărut în coloanele „Tribunei“. O am făcut aceasta? urmează că nu putem, pentru publicul nostru cel puțin, a nu ilustra procederea colegilor, care patriotismul se obișnuiesc a-l lua în arândă numai și numai pentru sine.

Ei bine, noi apelasem la luminile advocăției române, mai ales în cestiuni agrare. Am vră să scim, dacă cu și prin apelul nostru am păcătuit.

Am fost și sîntem de convingerea, că un popor luminat n'are să supere sau să jignească pe nimenea. Din contră, de compatrioți luminați trebuie să se bucure ori-și-care alt compatriot, mai ales dacă acest din urmă pretinde, că este mai luminat decât egalii sei.

Noi Români o considerăm aceasta de o lege firească. Noi ne bucurăm, când vedem compatrioți luminați, fie chiar și din sinul poporului maghiar. Ba noi credem, că cu cât de acestia ar fi mai mulți, cu atât și asupririle din partea obișnuită cu ele ar trebui să înceteze.

Ne atinge dar' foarte neplăcut, când din foile maghiare vedem, că pe compatrioții maghiari până și mărșăviri de aceste îi jignesc.

Și tocmai împregiurarea aceasta ne face să nu ținem nimica de expectațiunile presei maghiare, când vine și-și însușește rolul de un fel de providență față cu poporul român, când vine și întindându-și asupra poporului român arpile protectoare se face a voi să-l ferească de advocății români, care „tund poporul român până la piele“.

Nu vrem să șicem, că nu vor fi advocății români și de aceia, care tund, și tund până la piele. Însă noi nu pe acestia 'i-am avut în vedere, și nu dela acestia am așteptat sau așteptăm să lumineze cu luminile științei lor poporul. Am avut și avem în vedere partea aceea din advocății români, care e în stare a-și aduce aminte de originea sa și are tăria de a fi cu reșignatiune, când se cere, ca să poată ajuta poporului asuprit.

Eată motivul, pentru care noi nu putem împărtăși îngrijirile diarelor prefăcute maghiare și mai ales nu le putem împărtăși, pentru-că vedem pe cei cu lacrimile de crocodil în ochi, că rolul lor de providențiali îl folosesc, în același timp, când ne tânguesc, spre a depărta pe Români dela funcțiunile publice, a-i molesta în drepturile de a folosi limba până la intoleranță și călcare de lege și-i amenință cu asupririi noi.

Români de altmintealea desigur că nu vor lua sfat dela diarele maghiare, nici când aceste precum face „Ellenzék“, simulează că recomandă „Gazeta Transilvaniei“. Români le cunosc glasul și știu că acesta nu seamănă nici cu faptele, nici cu tendințele lor. Români știu, că dacă vor fi în pozițiune prin intervenirea advocăților români buni a-și cunoaște interesele cele adevărate și patriotice, nu că vor strica cuiva ceva, din contră tocmai atunci vor lucra în înțeles patriotic: vor săvârși patriotism curat și sincer, de dorit pentru ori-și-care cetățean.

Discursul mareșalului Moltke, ținut în Reichstag-ul german, face cea mai mare senzație în toată lumea politică, deoarece-ce el arată iminența unor evenimente foarte grave. Între alte organe „Pester Lloyd“, liderul guvernamental, se exprimă astfel: „După Bismarck fiind cea mai eminentă figură a imperiului german, Moltke în cestiunea de față e o autoritate, care chiar cancelarului imperului îi face încâtva umbră. Întregul personaj al marelui beliduce exclude presupunerea, ca și când dînsul s'ar demite vreodată la promovarea unei manevre parlamentare. Afară de aceea discursul seu de ieri dovedește o seriozitate de mare, încât va face de sigur în Europa întreagă cea mai adîncă impresie. În Germania, așa credem, această impresie va fi irezistibilă. „Necesitatea de a face front în dreapta și în stînga, tocmai acum se arată pentru Germania.“ Aceasta e și un expozu despre situația externă, ce prin scurtimea sa de sigur nu perde din importanță. Și mai departe oratorul nu e de loc rezervat: învederat, dînsul are simțământul, că vorbește în preseara de noue evenimente istorice hotărîtoare.“

Din Bucovina.

Cernăuți, Decemvrie n. 1886.

Sunt tocmai doi ani decând a fost amvonul catedral din Cernăuți ocupat prin unul din candidații, ce se prezentară la examenul de concurs.

Resultatul acestor probe nu ne-a fost cunoscut, deoarece-ce nici candidaților respectivi nu li s'a comunicat cenzura examenului, care a consistat în elaborarea unei tese omiletice, a unei predice în clausură și a unei parnese libere rostită de pe amvonul catedralei.

Am văzut numai, cum-că parochul din Costișa, dl Gheorghe de Reus a fost numit de Maiestatea Sa c. r. predicator român la catedrala noastră.

Prin trecerea din viață a archipresbiterului catedral G. Hacman a înaintat noul predicator în dignitatea acestuia, și acum ne vedem din nou în ajunul unei așezări proaspete a menționatului post de predicator. Nu voim ca „Revista politică“ să preocupăm pe nimeni cu cine ar fi să se așeze acest amvon de tot important pentru noi Români, credem însă de datorința noastră, că este bine să facem în coloanele acestui jurnal câteva observațiuni.

Foia „Tribunei“.

In regatul Carmen Sylvei.

(Urmare.)

Ascunsă pe jumătate în umbra bătrânilor brați, între Peleş și drumul ce trece pe sub coasta dela meadă-și a colinei, pe care e zidit castelul, se află usina pentru producerea luminii electrice și o casă de gardă zidită de peatră și lemn. Pe pardoseala de peatră de dinaintea acesteia se află două tunuri de câmp. Aici face serviciul de gardă la castel un despărțământ din batalioanele de vânători uniformate în felul „beraglierilor“ italieni, cu tunici scurte de culoare castanie, cu pantaloni cenuși de tot largi, care jos sunt vîriți în carâmbii scurți ai încălțămintelor și cu pelerii lătărețe și împodobite cu câte un mănunchiu de verzi pene de cocoș, care atîrnă în jos. Pe la oarele douăsprezece din zi garda se schimbă și din vale vine un alt despărțământ, în frunte cu muzica ce răsună veselă preste pădurile cuprinse de farmecul meului de di și deșteaptă ecoul zidurilor de stîncă.

Mai departe spre meadă-și, aproape de drumul ce aici se întoarce în semicerc spre castel, se află o altă zidire mai întinsă, locuințe pentru personalul de serviciu, grajduri ș. a., construite tot în stilul vechiu al castelului mai ales din material de lemn.

De pe amîndouă malurile Peleşului se abat la deal nise largi căi de plimbare, care în urmă se continuă ca poteci până în adîncul pădurilor dese înspre stîncile prăpăstioase ale Bucegilor.

Foarte în curînd ne aflăm într'un codru, ce nu pare a fi fost vre-odată în fireasca lui creștere și în peirea lui firească oprit de moderna cultură forestieră. N'am văzut în Europa nicăiri și nici odată vre-un alt asemenea codru. Trunchii de brați ce se înalță drept ca luminarea adese-ori au grosimea de un metru, ba nici chiar cei de un metru și jumătate ori de doi metri nu sînt rari în acest desiș. Stau ca nise stîlpi unul lîngă altul, până-ce bătrânețele ori furtuna nu-i frînge și răstoarnă.

Ruinele lor colosale zac apoi putredînd pe coaste și preste părăiele sălbatice, acoperite de surescena vecinic proaspătă a pădurii. Trunchii de fag se întrec și ei în grosime cu acești brați urieși, și tufișul variat crește cu belșug printre dînșii. Pe ici pe colo poteca se pierde prin el; adese-ori ea nu se mai cunoaște decât pe locurile, unde trece preste bolovani și preste stîncile, printre care vinele spumoase și arginții ale părăului cristalin străbat, căutînd și croindu-și drumul spre vale. Pretutindenea prin desime, ici mai de aproape, colo mai de departe, străbate sgomotul lui. Acum el se varsă cu tainic murmur preste pietrișul puțin inclinat; de cele mai multe ori însă el bubuie ori se isbesce vesel și spumegînd în nise admirabile cascade, din stîncă în stîncă, până în adîncime. Într'un loc se ivesce pe malul lui stîng o imponentă stîncă cenușie, ridicându-se din mijlocul braților drept în sus, mai sus chiar ca ei. Prelungă ea mai e tocmai atât loc, ca un om să poată ocoli, apoi poteca se urcă prin umbra codrului în sus și tot mai sus, pe coasta din ce în ce mai piezișă și mai neumblată înspre cascade și prelungă

ele până deasupra regiunii pădurilor, la isvoarele Peleşului.

Acela, care simte dor de adevărata tainicie tăcută a codrului, — o găsește aici și poate să se bucure de ea mai nesupărat ca ori-și-unde în alte păduri de munte de pe continentul nostru, dintre care nici una nu este așa de scutită de cetele de turiști. Publicul stațiunii balnearii și de oaspeții Sinaiei, așa se vede, numai în mod foarte excepțional își întind plimbările până în acești codri sălbatici. N'am întâlnit nici odată pe aici pe vre-unul din aceia, pe care îi vedeam în atât de mare număr plimbându-se prin parcul de dinaintea hotelurilor, ședînd pe bănci, vorbind între dînșii, făcînd curte, ascultînd muzica ori luându-și dejunul și prînzul la mesele de pe verande și din sălile de prînz ale hotelurilor.

Între acești oaspeți societatea elegantă din Bucuresci era reprezentată prin nu puține figuri caracteristice. Mutarea pentru timpul celor câteva luni a curții regale în castelul Peleşului, chiar mai mult ca farmecile localității, îndeamnă, ba chiar silește pe nu puține personalități oficiale, înalți dignitari militari și civili, să petreacă aici cu familiile lor. Representantul imperului german la curtea Regelui Carol, domnul de Busch și-a luat și el reședința de vară în Hotelul de Sinaia, dimpreună cu dragălașii sei copii bălani și cu soția sa, — în care spre plăcuta mea surprindere am recunoscut pe ruda apropiată a unui iubit și stimat găzduitor din Silezia, care și cetitorilor diarului „Voss. Ztg.“ le este cunoscut și prețios decând cu amintirile sale din răboiu scrise cu atîta spirit și atîta iubire de adevăr.

Chiar și unii dintre ofițerii ce fac serviciu la palat, neputînd să fie adăpostiți în castel, locuiesc în hotel ori în vilele lor proprii din Sinaia. Ei dau prin uniforma lor bogat gătită întregului public nota particulară, întocmai ca acele dintre damele de aici, care, urmînd exemplul Reginei și al damelor ei de onoare, ba al tuturor damelor din societate ce au intrare la palat, îmbracă costum național românesc în timpul petrecerii lor la Sinaia ori cel puțin din timp în timp, cât se află aici.

Și cu anevoiă se va fi purtînd undeva un costum, care-l întrece, ba chiar și numai îl egalează pe acesta în ceea-ce privește farmecul pitoresc.

Și acum încă el se compune numai din produse de ale industriei de casă țărănești. Foarte variat și atrîntor de gustul individual în ceea-ce privește amănuntele, părțile costumale mai de căpetenie ale lui sînt totdeauna cam aceleași. Cea mai importantă e cămașa făcută din pînză țesută cu bumbac, de o culoare alburie, lungă până la glesne, strînsă la gît și cu mâneci largi, strînsă deasupra încheetării dela mână și apoi lăsată în formă de manșetă lîngă preste mână; spetele, mânecile, peptul, tiva de jos și poala din față sînt pline cu cusături după mostre potrivite cu stofa, acum în roșu, acum în negru, ori cu fir de argint și de aur, adese-ori împodobite cu mici lespețioare de metal în formă rotundă. Rochia aceasta se stringe apoi pe la mijloc cu o încingătoare vrîstată în roșu, galben și alb de o lungime atît de mare, ca, dată destul de adese-ori împregiurul mijlocului, să formeze în cele din

Precât scim Cernăuțul este geograficesc așezat, aproape de hotarele țerii spre Galiția.

Aici, pe malul Prutului, se sfârșește elementul compact de Români, și dincolo preste Prut, avem numai puține insule etnografice din acest element.

În Cernăuți cu suburzii numărăm aproape opt mii de suflete de Români față cu vre-o trei-deci mii străini. Acești Români însă vorbesc o limbă românească deja cu totul stricată. Am mai băgat de seamă, că și mulți din notabili nostri ce sînt domiciliați pe acolo nu vorbesc curat românește.

Avînd deci în vedere, cumcă în biserica catedrală se adună foarte mulți din creștinii noștri, atât din oraș cât și din suburbii, apoi dimpregiurul capitalei, mai departe întreaga junime română studiosă, apoi mulți oaspeți distinși din România, noi trebuie să afirmăm, că și oratorul catedral român are aici un teren foarte greu.

Aici, unde elementul nostru național este așa de periclitat, aici este de dorit, ca acest post însemnat să se ocupe cu un preot, ce este născut Român, crescut românește și trăit între Români. Dorim deci, ca el să fi dat dovezi despre cunoștința profundă a limbii române, atât în privința științifică, cât și în ceea-ce privește stilul oratoric.

Vocațiunea lui și prestigiul public o preținde aceasta.

Acela, care nu posedă din fond cunoștința deplină a limbii române, el nu va pute deștepta în inima auditorilor prelungă pietatea pentru cele sfinte, și farmecul limbii românești.

Ar fi să se aleagă unul, care după antecedente este bărbat productiv, cu o limbă românească curată și limpede.

Sîntem pe deplin încredințați, că consistorul va proceda just și va face o acuzițiune nimerită.

Cînd s'ar pune la mijloc interese particulare și nu s'ar alege cel mai apt și mai meritat, atunci alegerea greșită ar fi ireparabilă și de o daună necalculabilă, atât pentru biserica noastră română ortodoxă, cât și pentru interesele noastre naționale.

Ne aducem vrînd-nevrînd aminte aici de cuvintele unui vestit poet german, care ȳice:

„Die Kunst bleibt Kunst, wer sie nicht durchgedacht,

Der darf sich keinen Künstler nennen;

Hier hilft das Tappen nicht; ehe man was Gutes macht,

Muss man erst recht sicher kennen.“

Aceste cuvinte adevărate se referesc și la oratoria bisericească, pentru-că și ea este o artă.

Dorim prin urmare, ca propunerea pentru postul de predicator la catedrala din Cernăuți să se facă după calificarea, meritele și știința candidaților respectivi.

Altă cestie de asemenea fel, care ne preocupă, este crearea unui post de predicator la vechia catedrală a metropoliei vechi din Suceava.

S'a scris deja în privința aceasta în mai multe rînduri. Părintelui egumen de acolo 'i-s'au asigurat cele șase sute de galbini din partea guvernului român, dar' pentru crearea postului de

predicator, care este așa de necesar acolo, nu se mai interesează nimenea.

Ne-am bucura foarte mult, dacă s'ar adevăra faima, că Eminența Sa Metropolitan din Cernăuți să fi luat act despre cestiunea aceasta și, că ar fi lucrînd pentru sistemizarea menționatului post.

Dacă, după-cum spun jurnalele, confesionalii străini voesc să ne importeze „patres“ din ordinul iesuiților, ca să cuvinteze aici la noi românește, atunci ne este imperios dictat, ca și noi să le punem o contra-balanță potrivită prin oratorii experți și probați, ce-'i posedem.

Expoziția din Cernăuți.

(Urmare.)

Găsim ornamente de linii, cruci, puncte, cari cam amintesc desemnurile de pe hărburile preistorice aflate în Bucovina și România, cum și rosete, flori, frunze de pini. De unde provin desemnurile aceste? Pe ele le aflăm și la ouele de Pasci expuse. Le-am adus noi din Macedonia, sau că sînt ele originale din țeară, din timpurile foarte vechi, mistice, pe cari Românul țeran le cultivă și conservă până în ziua de astăzi? Adunarea desemnurilor de pe cămeși, brăne, peptare și mantale este deci de cel mai mare folos pentru știință și un adaus prea mic pentru știința costumurilor. Româncea le țese, cum învățase dela străbuni, cari desigur împreunau la aceste desemnuri și vre-o reprezentare a unei idei religioase sau sociale.

Comparînd lucrurile din diferite districte ale țerii aflăm, că cele din districtele rutene se disting foarte mult de cele române. La cele rutene găsim mai multă degenerare, combinarea colorilor nu e tocmai bună și efectul e mai puțin frumos. Mai ales se observă predominarea colorii anelin, ce prin aspectul ei aduce mare desarmoniă. Se observă influența industriei textile.

În scoala de meserie din oraș au fost expuse costumurile naționale române, luate de damele române. Ele au fost de o frumuseță deosebită și multe din ele s'au premiat. Brodăriile de aur și argint le dedeau un aspect foarte frumos. Costumuri naționale au expus: d-na Victoria Antonovici și Olimpia Zavadvoschi din Cernăuți, Olimpia Iliuță din Dorna, Victoria Constantinovici din Pojorița, Șandru Maria din Cuciur-mare, Charichiria Andronic din Ostrița în trei părți.

Alte lucruri femeesci de mîna au fost expuse: păpuși de copii din lînă, covoare de părete, acopereminte de mese, basmale cu fel de fel de broderii, mape de gazete, de hîrtiă de rîvaș, lambrie (broderii rococo), perine, icoane, (doamna Zaloziechi Sofia), albumuri, cămeși: din fin Chiffon cu broderii (Franke Elisaveta), bougnete: ala Makart din ierburi de munte uscate (Magdalena Maria Bucevski din Dorna), din ceară (doamna Zazontzi din Cernăuți), din hîrtii, pîne, o measă de sach cu broderii de mărgelă, coșerci pentru flori, tablieri, perlele de felurite moduri, brăne, portmonee, manchetete etc. etc.

Nu ne pronunțăm aci, căci nu ne cunoaștem în materiile de acestea și e și greu a exprima vre-o opinie. Multe lucruri au fost frumoase și multe chiar și interesante pentru ideile cele caragioase,

în care căduseră unele din cele frumoșele, dar' și multe lucruri urite au fost expuse.

Am ajuns la meseria modernă. Toate părțile au fost concentrate la expoziția aceasta. Nici măcar literatura ei nu s'a omis. Găsim lucruri meserișe expuse din timpurile acelea, în cari omul nu cunoștea altă materie decît peatră, corn, lemn și lut până la timpul de astăzi, unde meseria formează industria cea mai progresată de artă: adevărat istoricul meseriei și industriei. Pentru istoria meseriei și industriei au îngrijit Românii, așa societatea archeologică română din Bucovina, expunînd lucruri de pe timpul epocii de peatră până la evul mediu, eară consistorul metropolitan lucrurile industriale de pe timpul Voevoșilor români în Bucovina. Dl Nicorovici, preot din Zastavna, a expus o colecție mare de monete antice aflate în Bucovina de pe timpul Dacicilor până în ziua de astăzi. Avem înaintea noastră terenul cel mai lăfit și mare; de aceea să începem cu literatura expusă a industriei, căci așa mai bine s'ar potrive descrierea și studiarea expoziției industriale.

Găsim următoarele cărți expuse: Gazeta generală a fabricanților din Viena; modeluri pentru a serie frumos, de d-nii Tuciec Rudolf și Wanek Adolf din Cernăuți; contabilitatea meserișului mic, de Tuciec Rudolf din Cernăuți, asupra daunelor meseriei de astăzi și mijloacele pentru însașarea lor, de Adolf Wanek, Viena 1885; compararea ducatului Bucovinei cu țerile reprezentate în dieta imperială în înfățișare grafic-statistică, — statistică comparativă-grafică în privirea ducatului Bucovinei și țerilor reprezentate în dieta imperială cu o tabelă litografică, de Romstorfer A. și Wiglitzky H. Dr., Cernăuți 1886; chartă statistică, de Rodinski M. Leov; carte de adrese, de Frohlich Iuliu din Viena; raportul comercial și industrial, de Schuster Ignatz; lucrări literare la pompieri cu privire deosebită a Boemiei, de Csermak Reginald; și o colecție de mărci în două tomuri, de Mittelmann Hermann. Aceasta e literatura industrială a expoziției Cernăuțene. (Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Petrojeni, în Decembrie 1886.

În 18 Noembrie a. c. s'au îndeplinit și în cercul nostru — Petrojeni — alegerea membrilor în comitetul administrativ al comitatului Hunedoara.

Alegerea aceasta a decurs în liniște fără nici o opoziție formală. Resultatul a fost pe partea celor ce dirig trebile pe la noi.

Cumcă s'ar fi putut face opozițiune, — și încă cu succes pentru partida celor ce țin cont de interesele poporului, din a cărui cruntă sudoare se susțin cei ce-l stăpînesc pe el, — este mai presus de ori-ce îndoială; căci spre ajungerea acestui scop, s'ar fi recerut numai o singură condițiune, ca adevărat preoțimea din cerc fără deosebire de confesiune să fi fost pîntrună de principiul evangelic: „iubiți-vă unul cu altul, precum și eu v'am iubit pe voi“ și s'ar fi înțeles între sine ca frații, — dar' durere, că acest cerere dar lipsește la noi cu deservire.

Cercul întreg, afară de Petrojeni, unde prelungă comuna veche, se află o conglomeratiune de tot felul de oameni, veniți aici din toate părțile Europei, — este curat românesc. Comunele cele mai compacte din acest cerc sînt reprezentate prin doi notari români. . . ?!

Tot în aceste comune mai avem și trei preoți gr.-or. și un protopop gr.-cat. — toți bărbați moderni.

Să admitem, că domnii notari nu pot face abatere dela program, căci d-lor ca organe dependente trebuie să joace după sunetul fluerului.

Noi nu am avé nimic contra d-lor notari, și dacă nu fac servicii cauzei naționale, numai pe noi dacă ne-ar lăsa în pace și să nu ne încurce, cînd vrem să ne împlinim datoria de Români, cum sînt d-lor obișnuiți a face cu privilegiul diferitelor alegeri.

Așa la alegerea din cestiune, dl notar din Petrila sta răzimat de pîretele din afară al cancelariei pretoriale cu un teanc de sedule în mîna și împărția acelor alegători, cari nu fură norocoși a primi acasă sedule; ear' haiducul dlui notar din Petrojeni, cînd a împărțit sedulele a spus totodată la fiecare alegător — foarte aspru, ca la nici un cas și sub nici o condițiune să nu cuteze a primi sedule dela alt-cineva, și și dacă ar căpeta vre-una — aceea să o arunce, și numai pe aceea dela haiduc să o ducă la urnă, căci așa e pofta, așa e porunca dlui notar.

Poporul nostru fricos de multele sarcini, ce le poartă fără întrerupere, ca să nu supere pe dl notar, sciind că dela dînsul și prin bunăvoința dînsului se împart poruncile și sarcinile, s'a supus acestei porunci, vîdînd mai cu seamă, că cu d-nii notari este și dl protopop gr.-cat. St. R., lîngă care s'a mai alăturat apoi și părintele B. S. din Livezeni.

Repet, că cu toată siguranța s'ar fi putut face treaba cu efect pe partea noastră, dacă preoții din comunele sus-atinse cu dl protopop gr.-cat. în frunte s'ar fi conțeles între sine ca frați, și fiecare consciu de chemarea sa 'i-ar fi făcut datoria.

Dar' cu inima sfîșiată de durere trebuie să vă mărturisesc, că la noi, atât afară în cerc, cât și înăuntru în centrul cercului între cei puțini indiviți, cari formează inteligența română, predomnesce ura și discordia.

Dl protopop gr.-cat., ca persoană independentă, fără familie și cu stare bună, ar pute face mari servicii cauzei naționale, dar' pentru-ca să nu strice bunele relațiuni de prietinie, în cari se află cu domnii — nu se încumetă a face nimic ce ar conturba bunăvoința d-lor.

D-sa a făcut pact cu domnii notari și a rămas credincios acestui pact până la fine. Pactul a rămas secret până în momentul alegerii.

La îndemnul d-lui protopop gr.-cat. s'a înduplecat și părintele B. S. din Livezeni, ca să nu mai facă opozițiune, sub cuvînt, că partida ce se află sub conducerea preotului din Petrojeni și a comerciantului A. Brîndușa tot de acolo, nu va ajunge scopul ce-l urmărește. Acestea au fost numai iluziuni ale d-lor, căci noi, după-ce am vîdît, că atât domnii notari și dl protopop, cât și ceilalți doi preoți din Livezeni și Petrila, sînt contra noastră sau cel puțin

urmă un brâu, lat adese-ori de două schioape. Astfel brâuul strînge și ține dimpreună cu cămașa și cătrînța de dîndărît, aproape tot atât de lungă, lipită de trup, multicolor brodată și de cele mai multe-ori neagră. Cîte-odată cătrînțele au aproape forma unei rochii cam scurte deschise de dinainte țesute ori croșetate din lînă roșie ori portocalie, încrețite ca rochiile țeranceilor din Altenburg în cute perpendiculare de tot înguste și împodobite cu flori cusute cu fir ori în fel de fel de fețe. Altădată earăși precînd cătrînța, partea de dîndărît dela brâu în jos, din brâu, care în față este împodobit cu o copcie de argint ori cu una aurită, atrîna preste poala din față nisce lungi ciucuri roșii până jos la tivă. Părul este învîlit fie de un vîl fin și împodobit cu leșpedoare de aur, care acoper tîmplele, gîtul și umerii, fie de o cărpă de mătasă ce cade pe spete. Gîtul și peptul sînt împodobite cu șiruri de mărgelă și cu salbe de aur. Aceste costume naționale țerănesci formează un puternic și straniu contrast alăturiarea cu costumele de corectă modă parisiană cu enorme lor turnură, în care se prezintă altele dintre damele ce-'și petrec vara aici.

(Va urma.)

Doine populare

din giurul „Ciacovei“.

I.

Mult mă mir și mă gândesc,
Pe-împăratul să-l slugesc,
Pentru țeara lui frumoasă,
Mulți voinici sîngele 'și varsă.

Decînd m'am înstrăinat,
Părinții s'au supărat.
Ei! Bănat țeară frumoasă!
Rămăi mîndro sănătoasă;
Rămăi acum vrednicită
Și de mine părăsită
De-ai mei frați sînt depărtat
Ca și cerul de Bănat,
Dar' veni-voiu eu acasă,
Numai Neamțul nu mă lasă,
Că de mult aș fi venit
Numai nu m'a slobođit.

II.

Frunză verde de altoi,
D'auđiți voi juni feciori,
Ce eu vreau să vă grăiesc,
O cântare micutea!
Dacă vi-a fi drag de ea.
Frunză verde lemn pălit,
Lăsai pe mama plîngînd
Și nevasta suspinînd.
Rămăi mîndro sănătoasă,
Nu mai plînge, fii voioasă;
Eu mă duc mîndro 'n cîtane,
Tu rămăi și spală haine
Și le spală 'n lăcrimioare,
Și le uscă 'n dor și jale;
Le freacă cu busuioc
Și le pune la un loc;
Și la două ori trei zile
Le trimite-aci la mine
Pe frunza alunului
Jos în țeara Turcului
Și pe frunza bradului
În țeara-împăratului.

III.

Nu bate, Doamne, pe nime,
Dacă m'ai bătut pe mine,
Nu sciu pentru-a mele fapte,
Ori pentru-a maicii păcate;
Nu bate, Doamne, lumea
Pentru lăcomia mea.
Mult le spun ochilor mei,
Mult rugatu-m'am de ei
Să nu fie lăcomoși
După oameni de-ai frumoși:
Eu le spun, ei nu ascultă
După om frumos se uită.

IV.

Iubesc-mă, lele dragă,
Iubesc-mă dacă-'ți plac,
Dacă nu, silă nu-'ți fac.
'Ți-am dat lumea înainte,
Să iubesci un om cuminte,
Și tu ție 'ți-ai ales
Un fir verde de ovés,
Om urit să nu mai veđi;
Și tu ție 'ți-ai ales
Un fir verde de săcară
Om urit din altă țeară.

V.

Nevăstuță, draga mea,
Vai! acum de m'ai vedé
N'ai mîanca, nici n'ai mai bė,
Ci ai plînge soartea mea.
Mă duseră, mă tunseră
Și mă tunseră frumos,
Dusu-m'au la măgăzină,
Deterăm și pușca 'n mîna

Și nădragi vînēți frumoși
Abia-'i port de petecoși,
Și boconci frumoși purtați,
Ce-au rămas de ceialalți.
Muerușcă, draga mea!
Vai! acum de m'ai vedé
N'ai jura pe Dumneđu,
Că eu sînt bărbatul tēu.
Dimineața cînd mă scol
Mănc numai pefontul gol!
Și-apoi es la egzețir
Să mă 'nvēț la presentir
Căpitanu-i mare 'n cap,
Stă 'nainte ca și-un țap!
Și cînd strigă el „haptac“
Trebuie atunci să tac.
Țeu mai bine-a fost de mine
Cînd eram eu lîngă tine,
Că în loc de-a sta „haptac“
Eu te sărutam cu drag,
Și 'n loc de pefont amar,
Mă ținea tot cu zăhar,
O! înălțate 'mpărate
Fă cu mine bunățate
Și-'mi dă drumul cătră casă,
Să mă duc la-a mea nevastă,
Că nu-'s eu de cătănit,
Dacă m'am căsătorit!

VI.

Măndră, pentru Dumneata,
Mă topec ca cănepa;
Măndră eu de dorul tēu,
Mă topec ca inu-'n tēu.
(Va urma.)

nu vor să facă nimic în privința aceasta, planul nostru a căzut de sine, înainte de a mai cere vre-o opintire.

Cât pentru preotul I. Ștef. P. din Petrila observ numai atâtă, că stând d-sa în referențe familiare cu dl notar Moldovan tot de acolo, nu a putut să lucreze contra intențiilor acestuia. — Stând lucrul astfel, cei cu pactul — s'au putut bucura nu numai de rezultatul ce l-au dorit, ci și de pacea și liniștea neconturbată, în care au decurs alegerile.

„*Finis coronat opus*“; așa și domnii noștri, de bucurie, că au eșit învingători din luptă, fără opoziționali, au adăpat pe toți alegătorii cu spiroică din magazinul Jidanilor, ce se află vis-à-vis de cancelaria pretorială, unde s'a ținut și alegerea; — ear' domni, între cari se numără și părintele I. Ștef. P. au intrat cu triumf în ospătăria lui Berger, care ospătărie se află tot într'un edificiu cu cancelaria pretorială — adevărat în grandioasele case ale d-lui Barsay; și acolo apoi s'au vădit la voce bună, cum, între sunetele dulci ale muzicii — mâncau și beau și țineau la toaste, care de care mai și mai.

Nu mai cât capătul acestei petreceri a fost cam tragic, fiindcă mulți din oaspeții ar fi preferit să se fi culcat seara flămânzi și setoși în casele lor pacinice, decât să fi pățit ceea-ce au pățit.

Această pățanie — nu voi să o descriu în toate detaliile ei, ci deocamdată mă mărginesc numai la atâtă: după-ce fură sături bine de mâncare, beutură și de voce bună, din ce și cum — se apucară de capete, de grumazi și de fracaloane. — Între toți, popa nostru din Petrila excela în vitejie, căci d-sa era mai totdeauna de asupra pe grămadă, când grămada nu era preste dînsul.

Lumea fiind rea, susține sus și tare — că nici Sfinția Sa nu ar fi scăpat din această luptă — nepieptănat.

Mulți, chiar din fiii spirituali ai domnului părinte se bucurau de această întâmplare sub cuvânt, că doar' se va mai pocăi popa nostru odată, căci are maniere — prea cătănesci. —

Un alegător.

De lângă Lipova, 4 Dec. n. 1886.

De un timp încoace s'a ivit o mișcare între puținii noștri compatrioți maghiari din orașelul Lipova. Și de ce aceasta? Numai din cauză, că o parte oare-care din „fericitorii“ patriei noastre de pe aici și-au pus de gând să expozereze, cu orice preț, aici înființarea unei școli de comerț; ear' altă parte, poate oameni mai cu cap, sînt hotărâți contrari ai acestei idei. Între cesti din urmă e și dl Tobias Niedermayer, profesor la scoalele civile din Arad; dînsul arată cu „dovediri“ clare într'un lung tractat privitor la chestiunea aceasta, ce-l publică în nr. 329 (28 Noembrie n. a. c.) al guvernamentalului „Aradi Közlöny“, că dorința celor dintăiu e lipsită de orice binecuvântare, și că să se întemple ori-și-ce alta, numai în Lipova școala comercială să nu se înființeze.

Cum și de ce stăruie dl profesor Niedermayer cu atâtă hotărâre în contra înființării acestui nou așezământ, pe noi puțin ne privesce, deoarece-ce noi ne-am putut convinge pe deplin din experiențele dîlnice, că de ce folos sînt pentru noi Români institutele maghiare de învățământ înființate și susținute de stat. — Prin urmare, dacă se înființează această școală în Lipova — și prospecte sînt, — se vor mai înmulți cu unul mijloacele, prin care Maghiarii vor să ajungă la scop; ear' dacă nu se va înființa, pentru noi Români atâtă pagubă.

Eu unul nici nu voesc dar' să mă pronunț în chestiunea aceasta. Ceea-ce mă face pe mine a cere puțin spațiu din coloanele acestui prețuit ziar e împregiurarea, că voesc să vorbesc puțin despre o altă școală, ce există deja în Lipova. Aceasta e școala civilă maghiară, consistătoare din 6 clase și susținută de stat.

Mai înainte însă de a o face aceasta, as să urmez aci unele cuvinte ale dlui profesor Niedermayer, care, combătînd părerea greșită a celor ce sînt pentru înființarea școlii comerciale în Lipova și declarînd-o aceea de superluă, în numărul amintit al lui „Aradi Közlöny“, crie, între altele, despre școala civilă din Lipova următoarele:

„Scim, că în Lipova există o școală civilă de stat cu șase clase și înțelegem prea bine, de ce statul a înființat acolo această școală. Precum în multe locuri ale țerii, așa și în Lipova statul e aceea susține școala civilă de stat, ca aceea să implinească o misiune.

„Școalele civile provinciale n'au numai copul cultural, ci și scopul național. Aceste școli sînt păzitorii și propagatorii spiritului maghiar, ailimbii maghiare și ai patriotismului maghiar. Din acest punct de vedere deci statul n'ar fi putut să înființeze școala civilă în mai bun loc în ținutul acesta, decât chiar în Lipova. Profesorii, precum aceasta e în genere cunoscut, și *corespondența marelui misiuni* într'un mod demn e laudă.

Până aci dl profesor Niedermayer. Și acesta e un adevăr mărturisit, pe care cu silă chiar nu l'ai fi putut scoate din gura unui șovinist Maghiar. Că are multă dreptate dl profesor, când susține cele de mai sus, ne putem convinge din cele ce urmează.

Lipova e orașelul cel mai însemnat în ținutul acesta și formează centrul întregului cerc. Atât aci în centru, cât și în împrejurime depărtată majoritatea preponderantă a populației o constituie naționalitatea română. Urmează apoi, ca a doua naționalitate, cea germană, care în Lipova și încă în vre-o câteva comune e foarte numeroasă și bine situată; ear' Maghiarii, abia afii vre-o câțiva, cari și acestia sînt numai funcționari.

Lucru firesc dar', că, fiind Lipova chiar și în privința culturală centrul principal al acestei împrejurimi, Români, chiar și cei din depărtare, încă își trimit în mare număr copii lor la școala civilă de stat de aici, unde îi pot susține cu mai multă ușurință, ca în alte orașe mai îndepărtate.

Îi veți pe părinții acestor băieți trăgându-și bucură de la gură și repezindu-se în fiesce-care săptămână cu traista încărcată la copii lor, ce se află în Lipova la învățătură, ca mai târziu să se poată bucura de dișii.

Sărmanii părinți! și cât de puțină resplăță primesc ei pentru multele lor osteneți! După 3—4 ani se întore băieții dela școala cea mai superioară din Lipova, și afară de limba maghiară — deo o poți dice fără frică de păcat — nu știu nimic.

Și s'ar pute oare altfel, când și aici instrucția e încredințată unor oameni, cari numai limbii maghiare au să se închine, numai limba maghiară au să o propage și să o fericească, numai spiritul maghiar au să-l planteze în pepturile fragede ale tinerimii, ear' cele mai frumoase și mai folositoare științe sînt desconsiderate ori apoi numai batjocurite. Căci, după-cum dice însuși dl profesor Niedermayer, scopul profesorilor trebuie să fie acela, ca să-și dea silința a împlini „marea misiune“, ce li-e dictată din partea statului.

Noi însă putem să-i asigurăm pe faimoșii noștri stăpânitori, că scopul acesta nici odată nu s'îl vor ajunge față cu noi Români. Școala aceasta civilă există în Lipova de mulți ani, și au trecut mulți tineri români printr'însa, dar' iluziile Maghiarilor tot numai deserte au rămas.

Îmi aduc aminte, decând eram și eu elev al acestei școli, cât de „fericit“ mă simțiam acolo, și cu câtă „dragoste“ eram noi, tinerii români întimpinăți din partea profesorilor, cari și astăzi tot aceiași, în mare parte, se sbuciumă încă cu împlinirea „marelui misiuni“.

Pedeapsa era neiertată pentru acel tîner nemaghiar, care ar fi îndrăznit să vorbească cu colegii sei în altă limbă, afară de cea maghiară. Pentru directorul și profesorul de limba maghiară, Iuliu Dölle, care și de prezent e directorul aceluși institut, era unica mângăiere și totodată cel mai mare merit, dacă puteam să recităm verbal o strofă anume întocmită de d-sa în limba maghiară, prin care, dacă un domn străin ne-ar fi cercețat în decursul prelegerilor și ne-ar fi întrebat, că „ce sîntem“, — trebuia să-i răspundem acestuia în ton aspru, că „noi sîntem Maghiarii!“ — Și nici că se putea altfel; trebuia să o facem vrînd-nevrînd, deși — între noi fie quis — strofa dlui director o rostiam numai așa din buze, cum s'ar dice.

Cam acesta ar fi scopul, ce-l urmăresc școalele maghiare susținute de stat, și cam aceasta ar fi „marea misiune“, ce profesorii maghiari au să o împlinească. — Vor fi, nu-i vorba, și excepțiuni; eu însă n'aș voi să fiu lesne credător și de aceea am ținut să citez aci și cuvintele dlui profesor Niedermayer, care, precum se vede, nu se genează cătuși de puțin a o mărturisii în public, că Maghiarii în adevăr se folosesc de nise mijloace, care într'un stat civilizat s'ar privi de lucruri neiertate, și prin care ne fac numai necontenti viața nesuferită. i. b.

Cronică.

Dela Curte. Principele moștenitor de tron Friederic din Danemarca și soția sa au sosit Duminecă la Viena și au descălecat în „Ostelul Imperial“. Înalta păreche, care călătorește sub incognito contele și contesa de Cronbery, a primit tot atunci visita Maiestății Sale. Principele de coroană a întors visita în Burg.

Comisiunea economică a comitatului Sibiu își va ține la 9 Decembrie n., 10 oare din zi o ședință în sala cea mică de ședințe din casa comitatului. Obiectele sînt: 1. Preliminarul de spese al fondului economic pe 1886 și 1887. 2. Petițiuni la ministru cu privire la mai multe dispozițiuni în interesul economic. 3. Regularea dreptului de pășunat în comunele comitatului. 4. (Eventual) schimbarea statutului de pescărit în comitat. 5. Eventual alte obiecte ce vor incurge.

Postal. În 15 Decembrie înainte de ameați la 10 oare se va ține la direcțiunea postală din Sibiu prelungă bani gata o licitare a cuprinsului pachetelor ce nu puteau fi admanuate și care s'au adunat în anul 1886.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna“ invită la ședința publică ce se va ține Sâmbătă în 29 Noembrie st. v. în memoria marelui arhiepiscop Andreiu, în sala cea mare a „seminarului Andreian“. Programul e următorul: 1. „Cântec de jertfă“, cor de L. van Beethoven, „Coroana confundată“, cor de H. Bönicke (executate de corul societății). 2. „Cuvînt ocașional“, restit de Emilian Popescu, cl. curs. III. 3. „Pe pămîntul Turcului“, poezie de G. Coșbuc, declamată de Ioan Teculescu, cl. curs. II. 4. „El' Rbaa“, — cântec arăpesc — cor de Eus. Mandycyechi, executat de corul societății. 5. „Viața religioasă morală creștinească, procură omului

adeverată liniște sufletească“, disertațiune de Nicolau Muscă, cl. curs. III. 6. „Herșcu Bococel“, cântecel comic de V. Alexandri, declamat de Emilian Ciceiu, ped. curs. III. 7. „Satira III“, — partea I. — de M. Eminescu, declamată de Ioan Broju, cl. curs. II. 8. „Serenadă“, cor de Tudor de Flondor, „Hora ploaia“, cor de G. Dima (executate de corul societății). Începutul la 7 oare seara. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

O rectificare. Dl Ioachim Băcillă, simțindu-se atins de cele cuprinse relativ la persoana d-sale în corespondența din Avrig, publicată în numărul 268 al „Tribunei“, ne trimite o scrisoare, din care ne simțim datori a reproduce următoarele cuvinte:

„Vă rog să luați la cunoștință, că lucrul stă cu totul altcum, ba chiar întors, precum se scie aici publice, că eu cu alți doi colegi ai (mei) a trebuit să suferim nevinovați, precum se va dovedi aceasta pe calea judecătoreșii politice.“

Așteptăm dar' și noi rezultatele acestei dovediri „pe calea judecătoreșii politice“.

Fere sêlbatice. În noaptea dela 1 spre 2 a. c. au năvălit nisece lupi asupra turmelor de or din Chirpăr și au ucis vre-o treizeci de oi, ear' pe vre-o cincideci le-au rănit.

Sinucidere. Ieri dimineață s'a împușcat aici un corporal dela reg. de inf. Nr. 82. Motivul acestui fapt ar fi fost datorii.

Iarnă grea. Se spune, că dela Predeal până la Comarnic fiind cădută multă ninsoare și înghețat, comunicațiunea pe șosele se face cu sănii. Asemenea ar fi și în partea de dincoace până la Brașov. Iarna dar' în regiunea munților se află în toată puterea ei.

Din Viena încă se împărtășește, că de alaltăieri întreg orașul ofere chipul celei mai grele ierni. O înaltă pătură de nea acopere strădele și ninsoarea continuă încă în masse mari. Comunicația s'a îngreunat tare.

„A doua reuniune de înmormîntare în Deva“ și-a ținut Duminecă, în 5/12 întâia adunare generală de constituire, în înțeleșul statulelor sale întărite. Membrii înscriși 300. Ajutorul la primul cas de moarte 50 fl. v. a., ear' la următoarele tot cu câte 25 cr. crescîmînt: 50 fl. 25 cr., 50 fl. 50 cr. etc. I. Direcțiunea, ca for executiv, s'a compus din dd.: Albert Kis, ca director, August A. Nicoară, ca secretar și George Nicoară, ca cassar. II. Consiliul administrativ, ca for cooperator și de revisuire, s'a compus din dd.: Ioan Papiu, Petru Drăgici jun., Kovács András, Fekete Sándor, Ioan Filimon, Petru Zarea, Loghin Ardelean, Nicolae Benea, Iosif Ghila, Daniil Susan, Petru Mărina și George Duma, 12 membri ordinari cu 6 suplenți: Alexandru Bontilă, Alexandru Ciontea, Iosif Susan, crîșnicul, Iosif Susan olarul, Nicolae Lăcătuș și Ioan Sântimbran. Capital 300 fl. 30 cr. solvire la fiecare cas de moarte. Majoritatea țărani săraci.

Alegerea Metropolitului-Primat al României. Sâmbătă la oarele 12 se oficiază Te-Deum la Metropolie, în prezența dlor miniștri Radu Mihai și D. Sturdza. La oarele 12 și jum. membrii sinodului, ai senatului și camerei, se întrunesc în sala ședințelor deputaților, sub președința Metropolitului al Moldovei, asistat de președintele camerei și al senatului ca vice-președinți, ear' ca secretari dl deputat Codrescu și P. S. S. Inocenție, vicarul Metropoliei. La apelul nominal răspund 13 prelați, 78 senatori și 135 deputați. Dl președinte al camerei pune adunarea în cunoștința modului de a vota.

Se suspendă ședința pe 5 minute pentru a se scrie voturile. Procedându-se la votare, se alege Metropolit-Primat I. P. S. Iosif Episcop al Dunărei-de-jos cu 190 voturi, din 259 votanți, majoritatea reglementară fiind 131. Episcopul Melhisedec a avut 51 voturi, ear' Metropolitul Moldovei 10, și 7 voturi albe. Președintele proclamă de ales pe Episcopul Dunărei-de-jos. Alesul suindu-se la tribună, mulțumesc adunării de onoarea ce l'a făcut și dice, că va lucra inspirându-se de sentimente naționale, (aplause). Termină cu trăească România, trăească M. S. Regele, trăească guvernul M. S. Regelui! La oarele 3 se ridică ședința.

„Voința Națională“ scrie cu privire la această alegere următoarele: „Nu avem nevoie să spunem, cât de mare însemnată va avea acest act și cât de mare e dorința tuturor Românilor adevărați, de a se înalta la cea mai de sus treaptă a ierarhiei noastre bisericeșii un bărbat, care să poseadă în cel mai mare grad, prelungă simțământul religios și simțământul patriotic și care, cu gândul, cu inima și sufletul să fie purerea devotat bisericii noastre și țerii. Mulți din înalții noștri prelați întrunesc aceste înalte virtuți. Acela însă, dintre toți, care, prelungă meritele lui recunoscute, mai are și avantajul de a fi unul din cei mai vechi episcopi ai țerii, e P. S. S. Episcopul Iosif al Dunărei-de-jos. Alegerea Sa de Metropolit-Primat al României va fi o dreptăți respălată adusă unui caracter stimat de toată lumea, unei vieți întregi consacrate ridicării bisericii și binelui țerii.“

Despre dl Cogălniceanu cetim în „România Liberă“: S'a răspândit scirea, că dl Cogălniceanu e greu bolnav. Am dori ca această scire să nu fie întemeiată și ca bătrînul

bărbat de stat să se poată întorace cât de curînd la lucrările sale. Ni se comunică, cum-că casa dlui Cogălniceanu dela moșia Rîpile a fost distrusă de foc, și că mai toate documentele istorice din arhiva proprietarului au fost pradă flăcărilor. Paguba deci e foarte mare din acest punct de vedere.

Ateneul român din Bucuresci. Programul conferențelor publice pe anul 1886—87 este următoarea:

Duminecă 23 Noembrie, 8 și jum. oare seara. Dl C. Esarcu: Discursul de deschidere. Dl V. A. Urechia: Fapte din Istoria națională.

Duminecă 30 Noembrie, 8 și jum. oare seara. Dl Take Ionescu: Reforma învățământului.

Joi 4 Decembrie, 8 și jum. oare seara. Dl C. C. Dobrescu: Organizarea învățământului primar.

Duminecă 7 Decembrie, 2 oare p. m. Dl N. Ionescu: Imperul bulgaro-român.

Joi 11 Decembrie, 8 și jum. oare seara. Dl C. C. Dobrescu: Organizarea învățământului secundar.

Duminecă 14 Decembrie, 8 și jum. oare seara. Dl Gr. Ventura: Musica lui Wagner.

Duminecă 21 Decembrie, 8 și jum. oare seara. Dl A. Petrescu: Despre drepturile de rezistență ale poporului după constituțiunea engleză, ca mijloc de a înlătura sgdururile violente.

Joi 25 Decembrie, 8 și jum. oare seara. Dl Dr. V. Urechia: Despre ereditate.

Duminecă 28 Decembrie, 8 și jum. oare seara. Dl Dr. Garoflidi: Omul și destinațiunea lui.

Duminecă 4 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl B. Ștefănescu dela Vrancea: Ce este patria?

Joi 8 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl A. Djuvara: Despre monopoluri.

Duminecă 11 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl Anghel Dumitrescu: Arta de a vorbi.

Joi 15 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl Emanuil M. Porumbaru: Statele unitare și confederațiunea între state.

Duminecă 18 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl Gr. Lahovary: Procese celebre vechi la noi.

Joi 22 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl Gr. Vulturescu: Efectele civilizațiunii în orașe și în sate în România.

Duminecă 25 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl Gr. G. Tocilescu: Viața municipală în Dacia.

Joi 28 Ianuarie, 8 și jum. oare seara. Dl Popovici: Datine și legi constituționale.

Duminecă 1 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl G. Pallade: Rolul femeii în democrația română.

Joi 5 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl St. Vellescu: Onorați și onorabili.

Duminecă 8 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl G. Marian: Satira română.

Joi 12 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl St. Mihăilescu: Determinanți sociali.

Duminecă 15 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl Vlațuța: Mișcare literară.

Joi 19 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl Dr. Ștefănescu: Câmpu-Lung și vecinătățile sale sub punctul de vedere balnear și pitoresc.

Duminecă 22 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl C. C. Arion: Convențiuni sociale.

Joi 26 Februarie, 8 și jum. oare seara. Dl A. Eustațiu: Pădurile din punctul de vedere economic.

Duminecă, 1 Martie 8 și jum. oare seara. Dl B. P. Hăjdău: Transilvania și Macedonia.

Noul primar al Bucurescilor. Membrii consiliului comunal al capitalei României, după-ce au depus jurămîntul în mâinile dlui ministru de interne, au procedat Sâmbătă la alegerea primarului și ajutoarelor. Primar a fost ales dl Ioan Campineanu cu unanimitate de voturi. Ca ajutoare au fost aleși d-nii I. G. Bibicescu, Gr. Cerchez, Gr. Serurie, Ștefan Petrescu, I. Dobrovici, și Gr. Petroni.

Mêsuri împotriva holerei în România. „Monitorul oficial al României“ publică deciziunea consiliului sanitar suprem, după care cu privilegiul virii holerei în Belgrad toți călătorii din Sêrbia pot intra în România numai pe la Virciorova, Turnul-Severin și Calafat, trebuie însă să fie provăduți cu pasporturi și se supun în locul de petrecere unei supraveghieri medicale de cinci zile.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Paris, 7 Decembrie n. Grevy a conferit ieri cu Brisson, Ferry și Deves; mai mulți deputați radicali vor să propună convocarea congresului pentru revisuirea constituției.

Belgrad, 7 Decembrie n. Deputațiunea bulgară a fost primită ieri de regele; ați pleacă la Budapesta.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

Table with columns for grain types (Grâu), prices per kilo, and other market data for Budapest.

Bursa de Budapesta

Table listing various financial instruments and their prices in Budapest, including gold and silver.

Bursa de Bucuresti.

Table listing financial instruments and their prices in Bucharest, including amortization and bonds.

Anunț.

În cancelaria subscrierului dela 1-a Ianuarie 1887 n. se primesce ca cancelist un tânăr român, care poșede

perfect limba română și maghiară prelungă un salar lunar de 8 fl. v. a., cuartir și vîptul întreg — fără spălatul rufelor.

Se vor preferi aceia, cari au deja praxă în afacerile notariale, cu deosebire aspirații la această carieră dorind a se pregăti de examenul notarial.

Ioan Cristea, notar cercual.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Table listing grain prices at the Brăila port, including wheat and other cereals.

Bursa de Viena

Table listing various financial instruments and their prices in Vienna.

Cursul pieței din Sibiu

Table listing market prices in Sibiu, including paper money and other goods.

Advertisement for 'Librăria NICOLAE I. CIURCU' in Brașov, advertising school and literary books.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times.